

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר (א', א').* לכאורה היה ראוי לכתוב ויקרא ד' אל משה וידבר אליו, כדי שנדע מי קראו ולא כן עתה ויקרא אל משה סתם ואינו יודע מי קראו* אך הענין הוא, דאיתא בזוהר (עי' ח"א רל"ט א') ויקרא כו' אלף זעירא* דהשכינה כשאינה במקומה אזי היא זעירא ואז היו במדבר ועיקר מקום כבודו הוא בבית המקדש בירושלים* ולכן מתחילה נאמר ויקרא אל משה והיא אלף זעירא קרא אל משה* אך אחר כך כשכבר קראו והיה משה רבינו עליו השלום מטה עצמו לעבודת הבורא ברוך הוא בכל יכלתו והיה מקדש עצמו במאוד מאוד ובא למדריגה זו וידבר ה' אליו שהוא שם הרחמים* וזהו שהתפלל דוד המלך עליו השלום (תהלים ק"ב, ג) אתה ה' לעולם תשב* כי עתה בעוונותינו הרבים שהשכינה בהגלות כשהקב"ה רוצה לדין את ישראל צריך ברוב רחמיו לעמוד מכסא דין ולישב עליהם בכסא רחמים* אבל לעתיד לבא יהיה כולו רחמים גמורים ולא יצטרך לעמוד מכסא דין כלל ולשנות מכסא לכסא* ועל זה התפלל אתה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור* דעיקר שכינת כבודו יתברך הוא על הצדיקים והתפלל לאמר אף על פי שנתמעטו הדורות אם ראשונים כו' (שבת ק"ב ב'), אף על פי כן יהיה כסאך עלינו בכל דור ודור ברוב רחמין תחופף עלינו אור שכינתך אמנ* ספר נועם אלימלך - פרשת ויקרא

אדם כי יקריב מכם וגו'. ודרשו רז"ל להוציא את הגזול. הרמז בזה להוציא את הנ"ק אשר הם גזולים ביד הסט"א. כנשר יעיר קנו על גוזליו ירח"ף. רמז על הרפ"ח ניצוצות אשר נגזלו בין החיצונים להציל ולהוציא מהם כמבואר במ"א באורך: ספר תפארת שלמה

שבת פרשת זכור

החיי' הרי"מ זי"ע אמר על הכתוב לא תשכח, ומשמע שצריך לזכור תמיד אבל מה נעשה שנשכח ואמר כך הנה באמת השכחה תולה באדם משום ששכחה באה מצד גאות כדכתיב ורם לבבך ושכחת נמצא ששכחה תולה באדם, וזה אמר הפסוק מחה תמחה את זכר עמלק, שהוא בגימטריא רם אז לא תשכח בוודאי: ספר שיח שרפי קודש

החיי' הרי"ם זי"ע אמר מפני מה כתב אשר עשה לך עמלק לשון יחיד, הל"ל לכם, ואמר כך דהנה עמלק לא יוכל לנצח אלא זה שהי' בפני עצמו, ואז הענן פולטו ובא לידי עמלק, אבל הללו שהי' ביחד הם הי' בענן ולא באו לידי עמלק: שיח שרפי קודש

סיפר הרבי מסאכטשוב זצ"ל להרבי, מאסטראווצא זצ"ל שבוארקי למדו בכל יום מגילה, כי במכילתא איתא זכור את אשר עשה לך עמלק זכירה הוא בפה, ואמר הר"ש משאנץ ע"ז, זה הוא מגילה, והנה הר"ש משאנץ לא הי' לעיני הגה"ק מהר"י מווארקי זצ"ל, וכיון ברוה"ק לדברי הר"ש משאנץ זצ"ל: ספר שיח שרפי קודש - פר' זכור

שמעתי כי אדמו"ר זצ"ל מסאכטשוב אמר בשם הגה"ק ר"י ווארקע טעם על הגמרא (מגילה ב') שמקדימין ליום הכניסה מפני שמספקין מים ומזון לאחיהם שבכרכין ובשום מצוה לא מצינו כזה כי הגמ' (ב"ב י' ע"ב) אומר חסד לאומים חטאת כל כמה שעושין צדקה הוא לגרמייהו עבידא וישראל להיפוך אם יסחרו עם חבירים כוונתם להנות את חבריו וממילא הם גם כן מרווחין וגם בעסקיהם כוונתם לשמים וכתוב ראשית גוים עמלק כי הוא שורש פורה ראשם, וכאן בפורים הוא עיקר לזכור מחית עמלק על כן אמר הגמ' מפני שמספיקין מים ומזון ועושים להיפוך מעמלק ובהו יהיה מחיתו: ספר שיח שרפי קודש - פ' זכור

ויקרא אל משה וגו', אל"ף זעירא. הנה המשכילים יבינו וידעו כי כל מי שעובד לבא למדריגה להיות עניו אין גיאות גדול מזה, והוא שפלות גדול כי תאוה נפשו לעלות בגרם המעלות, אכן ענין העניות הוא כאשר ישעה האדם אל עושהו להתבונן בגדולות הבורא ית"ש, ומה רבו טובותיו עליו בלתי מחוייב בדבר, הגם שהכעיס לפניו פעמים רבות אין מספר האריך לו אפו, וכמ"ש על פסוק לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים [דניאל ט' ז'], ויכיר ג"כ שפלות עצמו, אזי יהיה רש ונקלה נבזה ונמאס בעיני עצמו ולא יכשר בעיניו להספיק לו כל עובדותיו בתורה ומעשים טובים שיצא בזה ידי חובתו, וכמ"ש דהמע"ה ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני וגו' [ש"ב ו' כ"ב], והגם שמצינו אצל משה רבינו ע"ה אף על פי שהיה עניו מאוד מכל האדם, מ"מ דבר דברים הנראים כגאווה כמ"ש [דברים ה' ה'] אנכי עומד בין ה' וביניכם וגו' כי יראתם מפני האש וגו', ומי שאינו בבחינה זו הוא סבור שדבר כן כמתפאר ולגאווה יחשב, וחלילה לחשוב כזאת על קדוש ה', רק בזה היה נותן שבח והודיה להש"ת אשר האציל עליו טובות הללו. **וע"כ כשעמדו הישראל על הר סיני** היו כלם ענווים, בעבור שהיו בבחינת גדלות, ויגבה לבם בדרכי ה', שהיה הכל פומבי ובפרהסיא, וכפי המיועד לנו לעתיד לבוא והיה עיניך רואות וגו' ולא יכנף עוד מוריק [ישעיה ל' כ'], ולא היה אצלם קטנות כלל, ומחמת זה לא היה יכול לכתוב שום אות קטן, משא"כ אח"כ כשנפלו ממדריגתן וכמ"ש [בסוף ספר שמות] ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן, רק שנעשה לו כמין שביל, ואז היה רק משה לבדו עניו, לכך כתוב א' זעירא, ואפשר שאם היה כתוב אח"כ ג"כ תיבת ויקרא היה ג"כ זעירא, אם לא שנאמר שבוודאי כמה פעמים חזרו למדריגתן, ורגלי חסידיו ישמור כי לא ידח ממנו נדח. ספר מנחם ציון - בסעודת שחרית

על התורה ועל העבודה

והנה כתב הרב החסיד מהר"י יעבץ שראה בגזירת ספרד, שכל אותן החוקרים שעמדו על מחקור האמונה מצד חקירת השכל האנושי המירו את כבודם ביום זעם, והנשים וקלי הדעת שהיתה להם האמונה מצד הקבלה בלבד קדשו את השם הנכבד והנורא, ונבחנו בצירוף, ואמרנו בעניינינו טעם לזה, כי ידוע להבאים בסוד ה' בסוד השבירה, בחינת עינים היה בהם השבירה משא"כ בחינת אזנים הוא מסוד התיקון הגמור (עיין שם בספרנו הנ"ל באריכות ויונעם לך), על כן האמונה שהוא מצד הראיה ישנו באפשרי שתקבל שבירה וביטול, מה שאין כן אמונה שהוא מצד השמיעה לא תקבל ביטול ושבירה, וזהו שמעו ותחי נפשכם [ישעיה נ"ה ג], הבן הדבר.

ועוד, אמונה מצד הקבלה הנה הוא בירושה עד אברהם אבינו, שאמר הקדוש ברוך הוא כי ידעתיו וכו' שהשפיע בו הש"י כח הדעת, אם כן השתלשלות האמונה זו באה מבחינת אין סוף על כן אין לאמונה זו סוף, אבל אמונה מצד חקירה האנושית הנה באה מבעל סוף על כן יוכל להיות ח"ו לאמונה זו סוף. ספר בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ג' - מלחמה לה' דרוש ב'

א גוטינ שבת קודש

לזכר עולם יהי צדיק זקיני הרה"ק ר' צבי הירש משידלוב זצוק"ל תלמיד חבר החוזה הק' מבלובלין ז"ע ז' אדר תקפ"ז יומא הילולא דמשה רעיא מהימנא
לזכר עולם יהי צדיק רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד זצוק"ל זיע"א - פיינשטיין - י"ג אדר ב' תשמ"ו
לזכר עולם יהי צדיק זקיני הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' צבי הירש [השני - משידלוב] זצוק"ל זיע"א סטאשיווער מגיד - גלב"ע י"ג אדר ב' תרפ"א
"מחה תמחה, נאר מיט שמחה, נאר מיט א קאך לא תשכח, תמחה זכר, די הארץ דארף ווערן ווייכער, די הארץ דארף ווערן ווייכער, לא תשכח, תמחה את זכר, זכר עמלק, מען כאפט דעם אלטן גנב און מ'גיט איהם א צילייג": גערער ניגון

שבת פרשת זכור

הח"י הרי"מ ז"ע אמר מפני מה כתוב כאן מחה תמחה משמע ממילא, ובמקום אחר כתוב מחה אמחה, ואמר דבכאן הוא בשבת אין צריך למחוק אלא נמחק ממילא, אבל בחול צריך מעשה: ספר שיח שרפי קודש

והנה נצטוינו ג"כ לזכור את יום השבת, כי שבת יום הדעת דקדושה וכמ"ש לעיל לך והודיעם, לדעת כי אני י"י וכו', הנה על ידי זכירתנו בדעת את יום השבת, יתוסף לנו כח קדושת שבת להשפיע לנו חסדים טובים ורחמים. ספר בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ג' - מלחמה לה' דרוש א

מכל אשר יעשה לאשמ"ה ב"ה. ר"ת "לא"ל "אשר" שבת "מכל" המעשים "ביום" השביעי. כי כן אחז"ל כל השומר שבת כהלכתו מוחלין לו כל עונותיו והשבת הוא כפרה כמו הקרבנות לכך נרמז בסוף פ' הקרבנות כי עכשיו שאין לנו קרבנות השבת יכפר עלינו: ספר תפארת שלמה

כשיצא ה"מאדא" (סטייעל) של ה"קאלנער" (לכפול הקאלער סביב הצואר למטה) אמר הסטאשיווער מגיד "עס איז נישט דער קאלנער עס איז וואס ליגט אונטער דעם"

כללים נוראים מרבו הקודש איש האלקי מוהר"ר **דוב בער** ממעזריטש זללה"ה אשר נמצאו כתובים בסוף הכתב יד הזה: [המשך]
ח. כל המרבה דברים מביא חטא (אבות פ"א מ"ז), פירוש חסרון, שאפילו כשהוא מדבר דברים עם בני אדם בחכמת התורה כידוע לנו, מכל מקום השתיקה טובה יותר, שיכול בשתיקה לחשוב בגדולתו יתברך ולקשור עצמו בו יתברך יותר משיקשור עצמו בשעת הדיבור :
 ספר חיים וחסד - מהרה"ק ר' חיים חייקא מהמדורא, תלמיד המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע

אדם כי יקריב מכם וגו'. פי' האדם ההולך בדרכיו ואין לו שום התקרבות לה' ב"ה יקח לו ראי' מן הבהמה שנעש'י הקדש להקרבה על פי דיבורו של האדם שאמר הרי זו עולה ונעשית קודש קדשים רק ע"י דיבורו והבל פיו של האדם עלי' ואף על פי שהבהמה עצמה לא נשתנית והיא כמו שהיתה. אך הדבור שמוציא האדם הוא קודש קדשים והוא שחל על הבהמה והקדישה א"כ יראה האדם גודל הקדוש' אשר בו. ומה עוד ק"ו הדבור של תורה ותפלה לפני הש"י. וז"פ אדם כי יקריב מכם שרוצה להתקרב לה' מן הבהמה יבין מעצמו שחל הקדושה עלי' ע"י דיבור פיו. ובזה תקריבו את קרבנכם כי די לו בהרוח ה' אשר בקרבו והוא משכן לו: ספר תפארת שלמה

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו וגו'. פירוש הרמז בשאור ודבש לגבהות שהם מרתיחים ועולים כמו הגבהות שמגביה לב האדם, והם דיני הקטנות, כי קטן רוצה להיות גדול והדיוט קופץ בראש (מגילה י"ב ב'), ואמר הכתוב לא תקטירו ממנו אשה לה', לעבוד על ידי גבהות, רק קרבן ראשית, רצה לומר ראשית ההתקרבות לה' יתברך מותר להיות בגבהות, אבל אחר כך, אל מזבח העליון לא יעלו לריח ניחוח, שאין נחת רוח לפניו יתברך שמו בגבהות חס ושלוש, כי תועבת ה' כל גבה לב כתיב (משלי ט"ז, ה') ודרשו רבותינו ז"ל (סוטה ה' א') אפילו בכל שהוא: (כתר שם טוב ח"ב דף י"ח ע"ב) ספר בעל שם טוב עה"ת

יקריב אותו לרצונו מלמד שכופין אותו כו'. פי' מי שרוצה עכ"פ להיות תחת עול מלכותו ית'. יכול לפעול גם כן שיכופו אותו מן השמים ג"כ אם רוצה בזה. כי הכל לפי רצון האדם: ספר שפת אמת - שנת תרל"ב

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
 A project of Cong. Tiferes Zvi - CHIZUK@PROTONMAIL.COM
 לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
 Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
 In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #915

ברוך שהחינו וקימנו לטו"ב שנים של הרבצת התורה, ויה"ר על העתיד עד ביאת גואל צדק בב"א

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קודמים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
 The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
 And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]
 are now in print, to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689